

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 8 серпня 1985 року

№ 95 (3602)

Ціна 2 коп.

ЗБОРИ ПАРТІЙНО- ГОСПОДАРСЬКОГО АКТИВУ

5 серпня в Кіровограді відбулись збори активу партійних, радянських, профспілкових, комсомольських органів, культосвітніх установ, спортивних організацій, творчих спілок і товариств з питань підвищення ефективності культурно-масової і фізкультурно-оздоровчої роботи у світлі вимог постанови ЦК КПРС «Про заходи щодо поліпшення використання клубних закладів і спортивних споруд».

З доповіддю на зборах виступила секретар обкому партії С. М. Шапікіна. В обговоренні взяли участь другий секретар Олександрійського міського комітету партії С. А. Балайца, заступник голови виконкому Кіровоградської міської Ради народних депутатів В. М. Суворов, начальник управління культури облвиконкому М. І. Сиченко, секретар обкому

комсомолу П. Ф. Малий, директор Кіровоградського заводу радіовиробів В. О. Красовський, голова комітету по фізичній культурі і спорту облвиконкому О. П. Березан, директор будинку культури села Скалівськ Хутори Новоархангельського району Л. В. Сандровська, заступник голови Новомиргородського райвиконкому М. О. Коваль, інструктор-методист виробничої гімнастики колгоспу імені Леніна Знамянського району О. П. Харланова, голова виконкому Юсипівської сільської Ради народних депутатів Ульянівського району А. Г. Русавський, голова обкому профспілки працівників сільського господарства В. М. Смаглюк.

На зборах виступили заступник Голови Ради Міністрів Української РСР М. А. Орлик і другий секретар обкому Компартії України Л. Ф. Кібець.

У роботі зборів взяли участь голова виконкому обласної Ради народних депутатів В. І. Желіба, голова облпрофради В. П. Ігалева, відповідальні працівники обкому Компартії України та облвиконкому

Сотні кіровоградців приїхали того дня на залізничний вокзал міста. Вони тепло зустріли делегатів, учасників XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, які представляли нашу область. З цієї нагоди відбувся мітинг. Теплі слова вітання своїм землякам — учасникам форуму юності сказали на мітингу голова облпрофради В. П. Ігалева, робітниця заводу «Гідросила» Н. Шмигель, студентка педінституту Н. Ковбасюк, секретар Кіровоградського міського комітету партії А. О. Кошелева.

З інтересом слухали кіровоградці розповіді учасників фестивалю: студентки педінституту, учасниці ансамблю танцю «Юність» Т. Тарасенко, народного артиста УРСР, керівника «Ятрані» А. М. Кривохижі, першого секретаря обкому ЛКСМУ України І. О.

Шевченко про приєднанні і споєнні бражнь дії перебування в Москві на форумі молодості.

Про радісні і приємні дні перебування на XII Всесвітньому фестивалі і пісню «Фестивальний вогонь».

яку виконали учасники ансамблю танцю «Юність». Цю пісню вони написали по дорозі додому.

ПРОДОВОЛЬЧА ПРОГРАМА:

ТВІЙ ВНЕСОК, КОМСОМОЛ

— Кожен третій гектар посівів кукурудзи в районі — комсомольський. В господарствах створили 9 комсомольсько-молодіжних ланок по вирощуванню цієї культури. Звичайно, цього ще недостатньо, але більше, ніж минулого року. Наші механізатори наслідують приклад ланкового із колгоспу імені Енгельса Сергія Притули, який зі своїми друзями торік завоював друге місце серед молодих кукурудзіводів області.

Доброю школою формування громадянських позицій молодих хліборобів стали партійно-комсомольські групи, що створювались під час весняно-польових робіт у механізаторських колективах. Ті колгоспники і працівники радгоспів, що тільки-но вступають у трудове життя, вчилися у старших товаришів-партійців організаторським навичкам, а також непримирності до недоліків.

Серйозні прогалини були в нас у тваринництві. В цій важливій галузі працює всього 68 членів ВЛКСМ. За неувагу до ферм нас справедливо критикувала обласна молодіжна газета. Тож нинішнього року райком комсомолу вручив комсомольські путівки на ферми ще 20 випускникам шкіл. Учніські комсомольські організації теж узяли шефство над тваринництвом. У кожній школі уже створені й діють спеціальні ланки, які працюють на фермах базисних господарств. Школярі взялися розводити овець.

Важко позитивним те, що в змаганні молодих виробників починаються такі лідери, які далеко відриваються від решти учасників цього суперництва. Вони стають мажорами, на яких і орієнтуються інші. Ось, наприклад, Римма Водоп'янова із птахофабрики «Сагайдацька». Вона зайняла друге місце серед досвідчених доярок, а дівчині — 20 років. І дирекція фабрики вірно оцінила здібності молоді доярки: її призначено ланковою в новому корпусі.

сі Мальчевської молочно-товарної ферми, що переходить на цехову систему. В цьому корпусі працюватиме комсомольсько-молодіжний колектив.

Це — приклад вірної оцінки людини за її діловими якостями. Райком комсомолу теж вважає, що організаторами моло-

дінство серед молоді. Комсомольське життя в «Інгульському» завірювало, стало змістовнішим, цікавішим.

Зрозуміло, що активність нового секретаря знаходить підтримку дирекції та партійного комітету радгоспу.

Хочу сказати, що нині

ція, що склалась у нашому райкомі комсомолу, — провадити щомісяця спільні для всіх семінари. Тож ми, критично оцінюючи цю практику через працюємо над тим, щоб навічання урізноманітнити і зробити корисним для всіх категорій активу.

Одна із важливих точок прикладання сил комсомольців — будівництво культурних та спортивних споруд організація сільських культурно-спортивних комплексів. Донедавна ця робота була занедбана. В колгоспі імені Леніна — одному з кращих господарств району — не

Точки прикладання

Щороку кількість населення в Устимівському районі зростає. Це сім'ї, які їдуть сюди за орнабором, родинами, що було виїхали в міста, а тепер повертаються на батьківщину, а також випускники шкіл, котрі вирішили залишитися працювати в колгоспах та радгоспах. Все це — результат інтенсивного будівництва житла інкл. закладів культури та дозвілля, що ведеться в районі протягом нинішньої п'ятирічки.

Але дати молодій людині житло створити хороші умови для праці й відпочинку — тільки половина справи. Необхідно, щоб кожен знайшов своє місце в роботі, щоб точки прикладання сил юнаків і дівчат були у сфері найвідповідальнішої завдань. Як визначаються ці точки? Що конкретно робить молодь району для реалізації Проловольчої програми? Такі запитання поставив наш кореспондент першому секретареві Устимівського райкому комсомолу Олександрову ШЕРЮКУ

ді повинні бути люди, які добре зарекомендували себе на виборній роботі. Ось у комсомольській організації радгоспу «Інгульський» довгий час не вдавалось налагодити справи. Деякі комсомольці по кілька місяців не сплачували внески, що свідчило не тільки про відірваність від спілки, а й про нездатність ватажків молоді організувати роботу в первинній. Допоміг партком господарства, який на посаду секретаря комсомольської організації рекомендував робітницю городньої бригади Чепалюк Любчик. За короткий час дівчина не тільки навела порядок у обліку але й поставила перед дирекцією питання про те, щоб молодим робітникам доручали відповідальні ділянки виробництва, зуміла згладити трудове су-

парткомі суттєво посилили допомогу спільчанським організаціям. За рішенням пленуму райкому партії на роботу в комсомолі направили 176 молодих комуністів. Вони очолюють первинні організації ВЛКСМ. Їх обрали до складу райкому комсомолу, районної ревізійної комісії дають доручення бути пропагандистами в школах комсомольської політосвіти.

Ще явище, — безумовно позитивне — певним чином викриває і недоліки в роботі самого райкому комсомолу. Ті вади, які раніше були непомітними. Справа в тому, що прихід великої кількості активних, але не дуже досвідчених, працівників вимагає ефективного навчання. Причому диференційованого навчання за категоріями. А тради-

було навіть футбольного поля. А тут на облік більше 50 комсомольців. Тому у вихідні дні молодь села Криничуватки виходить на будівництво своїх об'єктів. Крім поля вони створюють ереційольний майданчик. А в райцентрі будують стадіон — уже провели два суботники. До дня фізкультурника плануємо завершити програму року відкрити в селах району 14 волейбольних майданчиків дванадцяти стадіонів, два футбольні поля і два басейни.

Щороку комсомольська організація нашого району зростає. Села поступово поповнюються молоддю. І комсомольці переконуються, що життя тут може бути повнокровним та цікавим. Я-що звичайно, знайти точки прикладання своїх сил. А вони є!

ПРЕС-ЦЕНТР: ЖНИВА-85

ТЕЛЕГРАМИ В НОМЕР

Онуфрієвський район. Повернувшись з XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві, групкомсорт автогаража колгоспу імені XXV з'їзду КПРС Віктор Тищенко зразу ж включився у роботу і вже першого дня значно перевищував норму виробітку на перевезенні зерна. Нині він вже працює в рахунок дванадцять п'ятирічки.

Добровеличківський район. Велику допомогу хліборобам колгоспу «Правда» і трудівникам Добровеличківського консервного заводу у збиранні та переробці овочів подають члени студентського загону «Чайка» Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна. Завдяки сумлінній праці чини поточної ліній по переробці овочів і фруктів підприємства використовуються цілодобово і з повним навантаженням.

Олександрійський район. Комсомолец Володимир Мельник з колгоспу імені Карла Маркса перший рік працює самостійно на зерновому комбайні. У змаганні комбайнерів господарства він зайняв друге місце. З таким же завзяттям грудиться зараз Володимир на «зелених» жнивах. Самовіддано працюють на збиранні та перевезенні врожаю молоді механізатори і шофери господарства Віталій Паламарчук, Василь Перев'язко, Леонід Махно, Володимир Карпів.

На Куцівський елеватор щохвилини прибувають автомашини із зерном нового врожаю. Дружна робота молодих візирівців Світлани Діхтер, Віри Шевчук та Людмили Білоган, яких ви бачите на знімку забезпечує швидку обробку автомашин.

Фото М. САВЕНКА.

Новгородківський район.

ВАШЕ ЗДОРОВ'Я

Чимало приємних подій сталося за останній рік в житті охоронців здоров'я Добровеличківського району: усянки, нагороди, новосілля... Разом з усіма їх розділяють і молоді медики. Про це — розмова нашого громадського кореспондента В. Плічка з головним лікарем районної лікарні Г. І. МАЛИМАНОМ.

На сторожі сонячних днів

— Георгію Івановичу, в чому сьогодні основне покликання медиків району? Як його втілюють в життя?

— Покликання, завдання у всіх медиків завжди було одне і те ж. Хірург Платон Кречет з однойменної п'єси Олександра Корнійчука гордився тим, що зберіг людям тисячі сонячних днів. В цьому власне немає нічого нового. Медицина з прадавніх часів стоїть на сторожі здоров'я людини. І в повній мірі це прагнення знайшло своє втілення у життя за радянського часу, коли здоров'я людини стало основним багатством країни.

Турбуючись про нього, медики району успішно допомагають районній партійній організації у виконанні завдань Продовольчої програми, вертаючи в строй тих трудівників села, в яких здоров'я трохи похитнулось. З кожним роком зменшується захворювання серед дорослого населення, падає смертність дітей першого року життя. 60 процентів жителів району охоплено загальною диспансеризацією. За рівнем медичного обслуговування наш район торік посів друге місце в області, а Тимківська дільнична лікарня стала переможцем республіканського змагання аналогічних лікарень і нагороджена Почесною Грамотою Міністерства охорони здоров'я і республіканського комітету профспілки медичних працівників та грошовою премією.

— Успіхи не приходять самі по собі. Ім, як правило, передувала велика підготовча робота. Як ішли до успіхів добровеличківські медики?

— Сумніву нема — на голому місці нічого не викидає. Успіхи зокрема, без належної підготовки про високі результати годі й думати. Основою, яка може послужити і сприяти сходженню, вважаю можуть стати два взаємозв'язані фактори: добра, сучасного рівня матеріальна база і висококваліфіковані кадри.

Якраз у нас для успіху склалися сприятливі умови. Букальню днями ми справили новосілля в новій, з просторими кабінетами, обладнаними найновішим діагностичним і лікувальним обладнанням, районній поліклініці. За роки нинішньої п'ятирічки у райцентрі почало приймати пацієнтів чотириповне терапевтичне відділення. Відкрито нову сільську амбулаторію в селі Олексіївка. Побудовано близько десятка фельдшерсько- акушерських пунктів. Вирішено важливе питання про відкриття пунктів швидкої допомоги в дільничних лікарнях і амбулаторіях.

Успішно розв'язується в нас і житлова проблема. Лише цього року сім медиків одержали ордери на квартири. Чималі надії покладаємо ми й на перспективу: для медичних працівників райцентру по-

чинається будівництво 60-квартирного будинку. Належними умовами приваблює наша лікарня майбутню зміну — практикантів. Лікарня є базовою для проходження практики учнів Олександрійського і Кіровоградського медичних училищ, молодих медиків. Щороку до району приїжджають 20—25 молодих спеціалістів. І на перших же кроках їхнього трудового життя прагнемо підсилити в них усвідомлення почесної місії, що на них покладается. В урочистій обстановці ми посвячуємо їх у службу Гіппократа. Закріпленню молоді сприяє наставницька діяльність ветеранів війни і праці, кавалерів багатьох урядових нагород медсестер О. М. Головенко, К. А. Гуманенко, Л. П. Щербатюк, заслуженого лікаря республіки А. П. Третяченко. Значну роль у формуванні молодих спеціалістів відіграє рада сестер, яку очолює старша медична сестра Т. М. Шикіта. Традиційним стало проведення тематичних конференцій, зустрічей з кращими медиками, передовиками сільськогосподарського виробництва, учасниками Великої Вітчизняної війни.

Запам'яталися всім конференції на тему «Ніхто не забутий, ніщо не забуто», «Хліб всьому голові», зустрічі з кавалером ордена Леніна бригадиром тракторної бригади колгоспу імені XXII з'їзду КПРС О. А. Ткаченком. Ці та інші заходи здружують колектив, роблять його монолітним. А взагалі молоді складає в нас дві третини всього складу медиків. Так що можна вважати: колектив молодіжний. В нас бойова комсомольська організація, нараховує вона в своїх лавах 60 хлопців і дівчат. Очолює комсомолу здібний хірург Віра Трут.

— Якими турботами живуть медики сьогодні? Кого б ви відзначили за сумлінну працю, уважне обслуговування?

— Наш колектив розгорнув дійове змагання за гідну зустріч XXVII з'їзду нашої партії. Переможцями соціалістичного змагання нині є комсомольсько-молодіжні колективи терапевтичного і неврологічного відділень. З відмінною оцінкою обслуговування хворих працюють медсестри Віра Баніцька, Любов Булаг. Медсестрам Тамарі Малуш, Людмилі Ломашкевич, Вірі Низьок, Валентині Ткаченко нещодавно присвоєно почесне звання «Ударник XI п'ятиріччя».

Зразки відмінної праці показують також ветерани праці Л. В. Бемус, Г. Н. Врадій, Л. С. Лебединець та інші. Прагнення в усіх одне: гідно завершити п'ятирічку. А це означає: повернути людям тисячі сонячних днів.

В. ПЛІЧКО.

Добровеличківський район.

МИ — ИНТЕРНАЦИОНАЛИСТИ

Залишити добру пам'ять

Переддень XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів став подвійним святом для бійців Інтернаціонального будзгону «Резонанс». Кіровоградського Інституту сільськогосподарського машинобудування. Того дня радянські і кубинські студенти закінчили будівництво четвертого житлового будинку в колгоспі імені Ворошилова, що в Бобринецькому районі. Роботу загалом бійці присвятили молодіжному форуму в Москві, до фонду якого перерахували свою одну денну зарплату.

У складі загону 28 студентів. Двадцять дев'ять — Герої Радянського Союзу підполковник О. С. Єгоров — інтернаціоналіст, який у роки війни брав активну участь в Словацькому національному повстанні проти фашистських окупантів. Кошти, зароблені за Героя, будуть перераховані на потреби дитячого будинку.

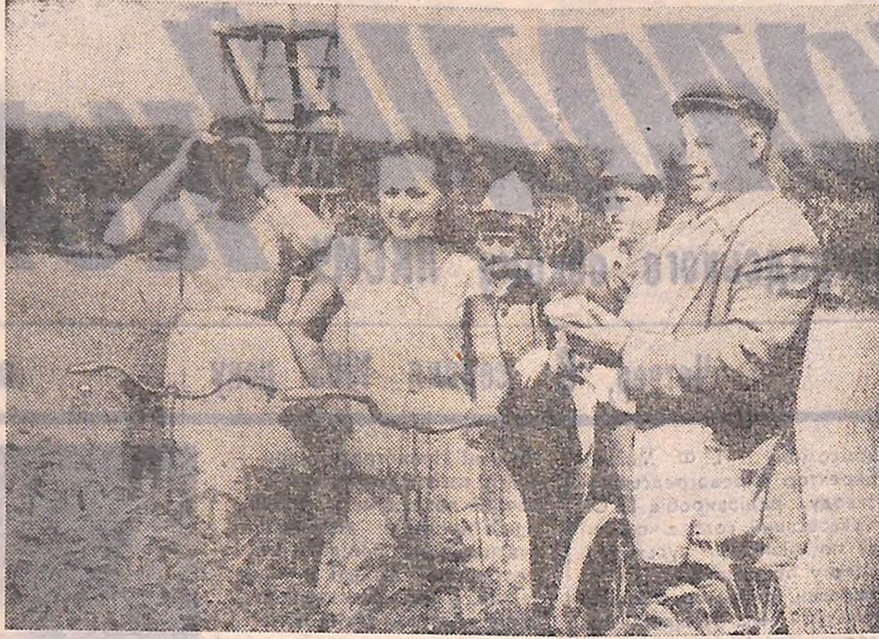
Очолює інтернаціональний будзгін секретар комсомольського бюро факультету А. Габелко. Довго гадуватимуть добрим словом жителі села Новомиколаївки цих веселих, енергійних хлопців і дівчат. Добрим словом за добрі діла. Бо поїхали студенти, а на центральній вулиці залишилось чотири житлових будинки, зведених ними... Та будинки — не єдина пам'ять про перебування загону в селі. Скажімо, провели студенти тут і значну політико-виховну роботу. А Габелко організував цікаві бесіди з новомиколаївцями про боротьбу КПРС за мир на планеті, про підготовку молоді світу до фестивалю. А Рінаро Родрігес-Рібат, бригадир кубинських студентів, розповів про свою країну, про діяльність молодих будівників соціалізму Острова свободи.

Багато дав трудовий семестр і майбутній спеціаліст сільського господарства. Вони блискуче познайомилися із життям колгоспного села, що дало змогу повною мірою відчувати, наскільки відповідало професії вони обрали собі. Особливо задоволені роботою в селі кубинські хлопці. Адже спілкування з радянськими людьми в процесі виробництва допомогло їм краще знати Радянський Союз, наш народ. Студент із міста Гуантанамо Гузман Рамуль Дуруті говорив мені:

— Де б не були ми, кубинці, в Інститутській аудиторії чи на будівельному майданчику, — відчуваю себе в атмосфері великої дружби. І в день найбільшого свята свого народу мені хотілося б ще раз подякувати країні Великої Жовтня. Адже без Жовтня не було б і штурму казарм Моннада.

Світлі спогади про радянський спосіб життя, про простих і чесних трудівників радянського села поведуть наші кубинські друзі за океан.

Н. ХОМИЧ,
студентка факультету журналістики Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка.

Багато юнаків і дівчат Ульяновського району беруть активну участь в охороні врожаю від пожеж. В кожному колгоспі створені дозорні групи. Юні пожежники самі побудували оглядові сторожкові вишки в колгоспах імені Фрунзе, імені Горького, імені Калініна й імені Леніна.

Ділову роботу розгорнули юні дозорці на збиранні врожаю, зокрема, учні Лозоватської середньої школи (керівник Станіслав Ротар). Дозорці групи юних пожежників об'їжджають поля на велосипедах, ведуть проти-пожежну роз'яснювальну роботу з учасниками життя на току, серед комбайнерів. Цього року зберегти врожай відному колгоспові допомагають Славо Ротар, Віктор Тетєва, Алла Савчук, Віта Добровольська та інші.

НА ЗНІМКУ: юні пожежники разом із головою первинної організації добровільного протипожежного товариства О. І. Савчуком у дозорі.

І. КУШНАРЬОВ.

М И ВЖЕ ЗВИКЛИ:

пишемо «студзагін», читаємо «романтика». Бо за цим визначенням — радість колективної праці, взаємовиручка, туманні світанки й димок вогнища, гітарний передзвін і тепло потиску тих рук, кого ти своїм трудом виручив. Ми колись, так би мовити, на зорі студзагонівської ери, почали було звикати й до того, що романтика і комфорт — поняття не сумісні, що третій трудовий семестр є, опріч іншого, ще й випробуванням себе на витривалість. Минули, однак, часи негідного толкнення ентузіастів: із розростанням студзагонівського руху став дедалі вдосконалюватися його організаторський бік. Бажаючи попрацювати влітку мають ділових і турботли-

лих в списках місць розміщення студзагонів. Відповідно й штаб СЗ ні сном ні духом не відав, в якій умови там потрапляють учні.

На семи вітрах у Сасівці (колгосп імені Леніна) стояла кам'яниця, де, як сказали нам перехожі, проживала частина учнів. Підійшли, постукали в двері — мовчання. Вирішили, що в вікно спробувати, але постукало вдалося лише в друге — у першому швидко служили поліетиле із білою тканиною. Ще в одному взагалі була дірка. У приміщенні те, що мало бути білим, було сірим — частково від бруду, частково від того, що за аналогією з пташинами можна було назвати мушиними базами...

Двір з качками

став ідальнею студзагонівцям. І цей відкритий всім негодам двір — ще не найприкріша обставина у буднях деяких юнаків і дівчат, що вирішили організовано провести літній трудовий семестр.

вих опікунів — штаби СЗ, які за часом займаються професійною підготовкою майбутніх студзагонівців, піклуються про створення для них хороших виробничих і побутових умов.

Проте досить узагальнюючих істин — перейдемо, як мовиться, до поточного моменту. Ще в лютому місяці постановою обласного штабу на основі заяв студентів і учнів середніх спеціальних навчальних закладів та заявок підприємств і господарств було чітко визначено, скільки загонів, де і як працюватимуть. Згідно з цим документом члени

обласного штабу студентських загонів неодноразово виїздили на місця майбутньої дислокації загонів, перевіряли, контролювали, радили, підказували, допомагали. У результаті загони вже в головних рисах знали, що робитимуть, як житимуть, як на місцях їх готові були прийняти. Отож у визначений строк всі СЗ виїхали туди, де їх чекали.

Усі, крім двох.

В ОДИН ДЕНЬ, далеко не прекрасний для обласного штабу СЗ, він дзвінком із Компаніївки був поставлений перед фактом, що загони «Юність» і «Факел» Компаніївського ветеринарного технікуму відбули «туди, де потрібніші», тобто, у колгосп імені Урицького та імені Леніна цього ж району, котрі, як читач уже здогадався, не значи-

Загін «Факел» не має медика, учні замість бані купуються в ставку, воду носять відрами з ферми. Дівчата живуть на квартирах.

— Нам потрібні помічники на догляді і збиранні овочів, — сказав голо-ва колгоспу В. С. Мороз. Коли хтось когось до себе запрошує, має подумати, як прийматиме. А що в Сасівці? Уже помічене нами учні технікуму М. Раджапов, Л. Бондаревський, В. Муляр, А. Шевцов, О. Скалосуб, І. Кондратенко доповнили:

— Газет, радіо, телевізора нема. — Істи готують наші дівчата, у них не завжди виходить...

— Стінгазету лінуємося випускати, — самокритично визнає викладач технікуму А. С. Шевченко. — Мені треба було раніше під'їхати сюди, подивитися, що й до чого...

А що й до чого у колгоспі імені Урицького, де теж на збиранні овочів працюють майбутні ветеринари?

— О Н ТАМ, ДЕ качки у дворі, — знову, як у Сасівці, послужливі перехожі підказали у Володимирівці місце, де слід шукати компаніївських учнів.

У вказаному дворі під рясним дощем біля столика з продуктами стояли дівчина й жінка — Ганна Петрівна Салій:

— Я готую дітям їсти. Колгосп дає необхідні продукти.

Поки ми розмовляли, дощ ішов і йшов, поливаючи дерева, дахи, дорожку, траву, качок і дерев'яні «студзагонівські» столи та лави, над якими не було навіть якоїсь подобії наїзсу.

Місце проживання учнів, що від місяця харчування знаходилося на чималій відстані, справляло приємніше враження. Тут були і бочка з водою, й місце для сушіння білизни, і дворові «зручності».

— Телевізор нам дали, газети доставляють, три рази на тиждень автобусом можна в баню їздити, — повідомила викладач А. Б. Петровська.

Однак «Юність» — це не студзагін. Хочемо, щоб читачі зрозуміли нас правильно. Ми зовсім не проти допомоги учнів господарствам у будь-якій формі. Зрештою, якщо ти сапаєш капусту не як студзагонівець, а просто так, у цьому теж є неабияка користь: усвідомлення того, що відчутно допомагає господарству, що це і завдяки твоїм зусиллям господарки можуть вільно придбати в магазині все для борщу, і від того, що цілими днями знаходишся на свіжому повітрі... Є і романтика: безкраї лани з синюватими лісостугами на горизонті, вигадливі хмарини у вмітій грозові високості, напоєний озонем і полином вітерець далекими степами... Ніхто не проти й такого дозвілля, як риболовля — нею після роботи займаються хлопці у Сасівці. Немає в принципі нічого страшного і в тому, що хтось за водою сам сходить — не білоручок же покликани виховувати студзагонівців.

Але й не заробітчан. Підхід до членів СЗ лише як до робочої сили — це профанація самої ідеї студзагонів, друга головна (поряд із прищепленням навиків до праці) функція яких — виховна. Сюди входять масово-політична робота, змагання, зустріні, вечори, концерти. Про це потурбувався б обласний штаб СЗ, як і, повторимося, про забезпечення кращих, ніж це тепер, санітарно-побутових умов, якби ці загони перебували в названих колгоспах на законних підставах.

Коли ж у районі вважають за краще практикувати позазагонівський розподіл учнів на польові роботи, то навіщо тоді й город горюхити з подачено заяв у СЗ — їх учні Компаніївського веттехнікуму написали ще задовго до початку літа...

С. ЛУШНИКОВ,
комісар обласного студентського загону.
Н. ДАНИЛЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
Компаніївський район.

ЗЕЛЕНИЙ ПАТРУЛЬ

ДРУГ
В БІДІ
НЕ ПОКИНЕ

В Ошківському Маловисківському районі вже не один рік діє учнівське лісництво. У складі загону юних любителів і господарів лісу — тридцять піонерів і комсомольців, за якими закріплено більше ста гектарів лісу і десять гектарів лісосуку.

Робота кипить цілорічно. Взимку — підгодовують тварин і птахів, охороняють їх від браконьєрів. У призначений час стають хлопчики й дівчатка на ліж — і гайда в ліс! У прилаштованих годинниках свіже сіно розкладають для косуль, курдазу — для кабанів.

На початку весни кожен школяр зманстрував шпаківню. Юні лісники розвішували їх всюди — у садках, в лісосуках. І, звичайно, у лісі. За один день скільки жителів з'являється! Лєтїть, пернаті, поселяються!

Тільки-но знішов сніг, школярі зразу ж обстежили стовбури дерев, відмітили пошкоджені — для висадження молодяка. До річ, лісорозсадник, де вирощують сотні дубків та ялинок, теж під доглядом членів шкільного лісництва.

А з настанням літа приходить черга іншим роботам: доглядати за порядком в полезахисних смугах, збирати й заготовляти корми для птахів і звірів тощо. Все це передбачається планом на початку навчального року. А потім під час зустрічей і обходів доповнюється, відмічається, що вже зроблено, а що ще належить виконати.

Відвіду у школі канікули, але юні лісники приходять сюди часто. Звікли і вчаться разом, а ще більше здружились закоханістю в спільну справу — зберегти чудове зелене вбрання Ошківського. Зробити так, щоб ліс, озеро, лісосуку із дня на день ставали чистішими, а, значить, — щедрішими. Користь від цього для всіх: і для тих, хто живе й працює тут, і для тих, хто приїздить відпочивати.

В. ТІЛЬНОВ.

Маловисківський район.

ЯШІРАТІВ

Люблю я, та й як не любити
Усе, що прекрасне й земне?
Люблю я усе, але квітти
Найбільше чарують мене.
У полі, в гаю на горбочку

Сміються, мов діти малі,
Це ж вишита степу сорочка.
Це ж плаття квітчасте землі.
Фотоетюд В. РЕШЕТНИКОВА.
Текст М. ПИРОЖЕНКА.

«Річка —
не розкіш»Після «МК»
Виступи

Так називався вміщений у номері за 30 травня ч. р. критичний матеріал на природоохоронну тематику з Новоукраїнського району. Стосувався він і міської комунальної служби. Ось яка відповідь на критику надійшла од начальника управління комунального господарства Кіровоградського обласного А. К. Карпинського:

«На Новоукраїнському комбінаті комунальних підприємств викили всіх заходів для впорядкування міста й забезпечення санітарно-гігієнічних вимог щодо цього. Статтю «Річка — не розкіш...» обговорено на загальних зборах робітників і службовців комбінату. Намічено заходи по поліпшенню санітарного стану м. Новоукраїни. В автопарку комбінату запроваджено санітарну годину для наведення порядку в дворі гаража та на прилеглий території. Переглянуто графік прибирання побутових сміття на вулицях міста, який передбачає відни-

ні обслуговування ще двох вулиць — Набережної і Колгоспної. Намічено санітарні рейди із залученням ДНД. Члени групи народного контролю посилили увагу до роботи спецавто-транспорту; до відповідальності притягнуто тих працівників, які вивозять сміття й нечистоти до річки».

На критичний матеріал відповів також голова виконкому Новоукраїнської міськради В. Д. Масякін: «Статтю розглянуто на розширеному засіданні виконкому з участю керівників підприємств житлово-комунального господарства і приміських колгоспів. Критичні зауваження, висловлені в газеті, відповідають дійсності. Внаслідок того, що міський та колгоспний муніципалітет не займалися як слід санітарною очисткою міста на схилах річки Чорний Ташлик, Помічна та Грузька Балка виникли звалища сміття. Міськвиконком організував у червні й липні

ні кілька рейдів-перевірок санітарного стану міста. Вжито заходів стосовно виявлених порушень природоохоронного законодавства. В райсільгосптехніці вирішено питання збору відпрацюваних нафтопродуктів. На сирзаводі проведено профілактичний ремонт очисних споруд, адміністрація райпобуткомбінату зобов'язано подбати про правильну експлуатацію очисних споруд.

Діяльність по благоустрою, забезпеченню зразкового санітарного стану та охороні природи враховується міськвиконкомом при підведенні підсумків соціалістичного змагання підприємств організації, установ райцентру.

З метою контролю за виконанням природоохоронних заходів у місті створено комісію яка періодично перевірятиме відповідні організації й служби, а результати перевірок доводитиме до відома виконкому міської Ради народних депутатів».

Вода чекає
заступництва

На території Кіровоградської області тече 438 річок загальною довжиною 5 тисяч 558 кілометрів. Всі вони належать до басейнів Дніпра і Південного Бугу. Площа водного дзеркала понад двох тисяч ставків і водосховищ складає 19 тисяч гектарів. Та багатство це біднішає. За останні два століття річки Богданівка, Руда, Чортотай, Водяна, Суна і ряд інших висохли. Нині тільки за назвами долин можна визначити русла колишніх річок. Це — прямий наслідок вирубування лісових масивів, розорювання степів. Значна кількість річок нині перетворилася в невеликі струмочки або й зовсім пересохла.

В області охорона та раціональне використання водних ресурсів до 2000 року здійснюється за генеральною схемою, розроблено заходи, спрямовані на створення водоохоронних зон навколо малих річок і ставків. Значне місце в цих планах приділяється будівництву водоочисних споруд і зворотного водопостачання. Та ще грапляються ви-

падки забруднення водоймищ неочищеними стоками. На це є різні причини. Це й перевантаження споруд для очищення стічних вод з населених пунктів, і відсутність ефективного очищення на тваринницьких комплексах, і недбайливе збереження хімікатів, і самовільні звалища поблизу вод.

З БЛОКНОТА
ПРИРОДОЛЮБА

Ось приклад. З машинного двору радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району стікають нафтопродукти. Мийки для автотранспорту тут немає. Значна територія двору покрита нафтопродуктами. Та й на радгоспному тваринницькому комплексі очисні споруди вже ветхі, і всі нечистоти стікають у річку. Недбале ставлення до вод малих річок, погіршення їх санітарного стану і призводить до зменшення рибних багатств, зміни краси ландшафту.

Багато років тому на території колгоспу «Маяк» в Долинокам'янці поблизу с. Трепівки (Знам'янський район) діяло відоме джерело, що живилося підземними водами. Через деякий час воно замулилося. Та нікому до цього немає діла.

Вода чекає заступництва, захисту від байдужості окремих псевдолюбителів природи.

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
лектор обласної організації товариства «Знання», член Українського товариства охорони природи.

«Довголіття»
для квітів

Спеціалісти радять дотримуватися певних рекомендацій, — і зрізані вами квіти протягом довгого часу зберігатимуть форму й аромат.

Кінці стебел з цією метою обтинаємо гострим ножем навхрест (краще під водою), якщо ж це галузки квітучих кущів — додатково надріжте кілька сантиметрів нижньої частини, а чи і розтовчіть її.

Маки, бузони і жоржини на квітку занурте до окропу — у вазі вони видаватимуться ще кращими. Крім того, жоржини «полюбують» у воді аспірин; тюльпани, айстри, горшки та нарциси — цукор; гвоздики — борну кислоту, а троянди — хлороване вапно (його можна додавати поступово до води).

У СВІТІ ЦІКАВОГО

Тополі та соняхи
край магістралі

Учені з японського Національного інституту досліджень екологічного середовища в Цунубі протягом довгих років шунали рослини, які б протистояли забрудненню повітря. Найкращими фільтрами серед 80 видів рослин, обстежених дослідниками, виявилися тополі, соняхи і рис. Над магістраллю з інтенсивним рухом, уздовж якої були висаджені пірамідальні тополі та соняхи, повітря залишалось чистим протягом усього часу експерименту.

(За матеріалами періодичної преси).

ФЕЙЛЕТОН

Знову ці росіяни

Днями одна моя знайома сорока повернулася з Америки, куди вона літала у своїх пташиних справах і при зустрічі переказала мені бесіду, випадковим свідком якої вона там опинилася.

— Абсолютно не бачу нічого ганебного в тому, що наше національне агентство з питань океану і атмосфери міністерства торгівлі видало консорціумам ліцензії на розвідку марганцевих конкрецій на міжнародних ділянках морського дна у Тихому океані.

— Дивно ви розмірковуєте у вашому держдепартаменті! Міністерство однієї країни, звичайно, не без відома свого уряду, свавільно привласнює собі те, що належить усім країнам, і ви не бачите у цьому нічого поганого. Але ж це грабунки серед білого дня!

— Я вас не розумію, мій друже. Якщо ваша країна

претендує на ці ресурси, чому в такому випадку ви самі не прибрали їх до рук?

— Вибачте, сер, але в Статуті ООН...

— Між іншим, що це за організація, якщо в її статуті навіть не згадано про те, що Сполучені Штати — волею Всевишнього виняткова країна. Ганьба! Прошу вас не посилатись на ООН, хоча ви і є в ній представником від своєї країни, в крайньому разі до тих пір, поки ми не навели у ній порядок, не привели її у відповідність з ідеалами і цінностями вільного світу. Ви добре знаєте, що США виступають на захист ідеалів свободи, моралі й демократії з позиції сили. Що ж тут дивного у тому, що й наші вільні підприємці пройнялись тим же духом?

— А якщо завтра вони вимагатимуть ліцензії на монополію експлуатації сонячних ресурсів?

— Чудова ідея! Білому дому дійсно треба заздалегідь заявити про свої права на Місяць, Сонце і зірки. Це незаперечний аргумент й на користь стратегічної оборонної ініціативи на переговорах у Женеві; дослідження у галузі стратегічної оборони, молярів, подарують усьому людству космічні ресурси. Пен-тагон — рушійна сила прогресу! Як звучить чорт побери!

— Сумнівно, сер, але давайте все ж повернемося із космосу на морське дно.

Ви з кількома союзниками на конференції ООН по морському праву представляєте себе більш, як 150 країнам, котрі, як і ми, вважають, що ви залязате до них у кишеню...

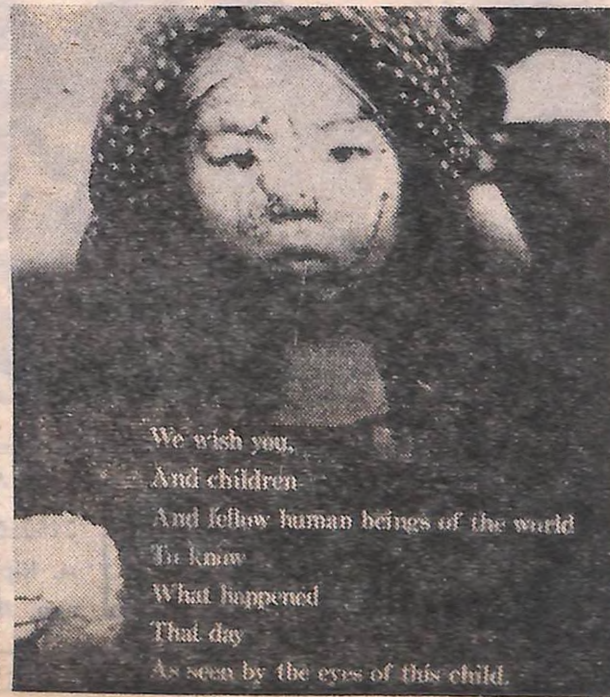
— Ви що ж, пропонуєте поділити ці ресурси між усіма країнами, так би мовити, усунути соціальну нерівність? Так це ж неприхований марксизм! І вас обробили росіяни? Чорт побери, до чого ж загрозливі розміри набирає радянська загроза!

В. ВАНЮШИН.
(АПН).

Ось уже сорок років звучить гнівний застережливий набат Хіросіми.

На знімку: під фотографією дівчини, яка пережила жахи Хіросіми, написано: «Ми хочемо, щоб ви і ваші діти, всі жителі планети знали про те, що сталося в той день. Це написано в очах дитини».

Фотохроніка ТАСС

We wish you,
And children
And fellow human beings of the world
To know
What happened
That day
As seen by the eyes of this child.

Незатишно. Хто ж винен?

Про те, що організація побуту, дозволяючи в широкому розумінні цього слова позначатися на продуктивності, працездатності кожної людини, — доведено давно. Але чи часто задумуємось ми над тим, чи намагаємось використати цей резерв продуктивності праці. Організація дозволяючи побуту допомагає не тільки зберегти сили для завтрашнього дня, а приносить крім усього й естетичне задоволення. На жаль, не завжди успіх залежить від нас самих. Але... Побувавши в гуртожитках приміщеннях тресту «Олександрівський», рейдова бригада пересвідчилася у цьому.

Центр Олександрії, вулиця 50 років Жовтня, гуртожиток тресту «Олександрівський». Оглядаючи

приміщення довелось самим, бо ні чергового вихователя, ні коменданта відшукати нам не вдалося, хоч, згідно розпорядку робочого дня, обоє мали бути в гуртожитку. Але черговий адміністратор лише плечима стинала, мовляв, не знаю куди вони поділись.

Уже фойє на нас (та, мабуть, і на всіх, хто сюди заходить) справило неприємне враження. Воно буквально завалене старими, непотрібними (видно, списаними) меблями. Цей мотлох заступив усе, через нього не можна навіть роздивитись наочну агітацію. Нам пояснили, що за меблями на стіні — куточок інформації, соціалістичні зобов'язання мешканців гуртожитку. Щоправда, стінгазету видно трохи, але випущена

вона ще до 'равнебіж' свят, до того ж, сформована недбало.

— Що це за меблі? — запитали у чергового адміністратора.

— Їх уже давненько привезли з іншого гуртожитку, а ми не знаємо, куди подіти, — почули у відповідь.

Що й казати: підходяще місце знайшли замість кладової.

Перша скарга, яку ми почули від мешканців гуртожитку, була про перебої в постачанні гуртожитку водою. Це, як з'ясували, недолік тимчасовий. Наступного дня водопостачання наладили. А ось духова для чоловіків не працює вже кілька місяців. Після тривалих зусиль, тут, нарешті, почали ремонт. Всі мешканці гуртожитку користуються од-

ним душевим відділенням, дуже довго доводиться простоювати в черзі. До того ж і в жіночій душовій не все гаразд. По-перше, тут брудно. По-друге, з семи розсіваїв води працюють лише два.

На першому поверсі розташована побутова кімната, де мешканці гуртожитку перуть білизну, верхній одяг. І ця кімната має дуже непривабливий вигляд, штукатурка на стінах пообвалювалася.

Є в гуртожитку й актовий зал. Але побувати у ньому нам не вдалося, бо був він на замку. До речі, про замки в цьому гуртожитку можна багато розповідати — їх тут використовують охоче. На дверях однієї з кімнат висить табличка «Радіозол». Та навіть «старожили» гуртожитку не пам'я-

тають, щоб цей радіозол працював.

Побували ми і в кімнатах. Більшість мешканців самі підтримують порядок. Затишно було в кімнаті, де живуть Ніна Луценко та Олена Верченко. Та не сирізь так. У багатьох кімнатах не працюють радіоточки, у кімнаті № 15 обірвано патрон електропроводки. Скаржились мешканці гуртожитку і на те, що в кімнатах немає навіть графінів для води.

На кількох дверях прибито таблички «Кімната зразкового побуту». Ми побували в одній із них і здивувались: табличка не відповідала дійсності — ліжка заправлені абияк, підлога давно не мита. Мимоволі робиш висновок, що змагання за кімнату зразкового побуту в олександрійців занедбане.

У гуртожитку живуть переважно будівельники. Тому рейдова бригада не випадково звернула увагу й на зовнішній вигляд та інтер'єр гуртожитку: він багатий бути кращим. Керів-

ники тресту «Олександрівський» і підпорядкованих йому будівельних управлінь зобов'язані подбати про те, щоб їхнім молодим трудівникам жилося затишніше й зручніше. Більше уваги слід приділяти і виховній роботі з молоддю.

І ще один висновок напрашується: а, може, в цьому безладді є частка вини і самих мешканців? Не може, а справді є. Вина не тільки в тому, що мало хто з хлопців і дівчат стукає в двері своїх керівників (відчиняють тим, хто стукає), вина ще й у тому, що молодих будівельників такий стан справ влаштовує. А, мабуть, не треба чекати, а насамперед самому закрити рукава...

Ю. КОРЖ, К. КОЧУБЕЙ — члени комітету комсомолу виробничого об'єднання «Олександрівський»
М. ГАРЕНКО — громадський кореспондент «Молодого комунара».

КІНОЕКРАН СЕРПНЯ

Сорок років минуло від історичного Дня Перемоги. А ми і зараз згадуємо своїх однолітків, що навіки залишилися в далекому 45-му.

Молоді розвідники — герої нового фільму кіностудії імені М. Горького «ТАЄМНИЧА ПРОГУЛЯНКА». Під час однієї з бойових операцій молодому розвідникові вдалося полонити німецького офіцера. Тоді ще хлопчина не знав, що цей епізод фронтового життя не тільки вирішить долю його товаришів, але й, можливо, вплине на хід усієї війни. Німецький офіцер виявився онуком генерала фон Герліца — одного з видних воєначальників рейху, який мав доступ до інформації стратегічного характеру. З допомогою полоненого офіцера з'явилася рідкісна можливість «вийти» на самого генерала.

Відповідальність за доручену справу, мужність, готовність віддати життя за товариша — такі риси характеру для героїв картини — радянських солдатів.

Їх ролі зіграли молоді актори М. Мамбетов, А. Троїцький, С. Варчук, В. Шихов, А. Подошьян. У картині глядачів чекає зустріч з народним артистом СРСР К. Лавровим.

За мотивами оповідань А. П. Чехова ленінградські кіноманси створили кінофільм «ВОГНИ». У головних ролях ви побачите популярних акторів Євгена Леоніда — Гладішева («Докер», «Дорослий син», «Падіння кондора», «Перша кімната» та Тетяну Догілеву («Вакансія», «Блондинка за рогами», «Прохіндіада, або Біг на місяці»). Режисеру С. Шустеру разом з художником Г. Кропачовим, композитором Б. Тищенко вдалося голівне — показати на екрані дивний світ чеховської прози, її неповторні інтонації.

Шанувальників фантастичної кінематографії «Мосфільм» запрошують на фільм «ЛЮДИНА-НЕВИДИМКА» за мотивами однойменного роману Г. Уеллса. Нисеменик був одним з

небагатьох, хто вже наприкінці XIX століття бачив небезпеку, що таїлася в унікальних наукових відкриттях. Тема морального обов'язку вченого, його відповідальності за своє відкриття актуальна в наш час, як ніколи. У ролях: Н. Данилова (Джейн), А. Харитонов (Невидимка), Л. Курьянов (Марвел), Р. Раманускас (Кемп).

Леонід Гайдай зняв свій чотирнадцятий комедійний фільм «НЕБЕЗПЕЧНО ДІЯ ЖИТТЯ». У різні часи і «Кавказька полонянка, або Нові пригоди Шуріка», і «Діамантова рука», і «Іван Васильович змінив професію» стали безперечними рекордсменами кінопрокату, з великим успіхом пройшли скринями країни. У новій кінокомедії грає «стара» гайдаєвська гвардія акторів: Сергій Філіппов, Георгій Віцин, Броніслав Бродуков, Михайло Кокшопов, Ніна Гребешкова.

На перший план виходить тема відповідальності людини не тільки за себе, а й за суспільне, тема громадськості.

Музику до фільму написав лауреат премії Ленінського комсомолу композитор М. Дунаєвський.

І. ПІДОПРИГОРА.
На фото: кадр з фільму «Таємнича прогулянка».

ТАЄМНИЧА ПРОГУЛЯНКА

БУДЕ ЧИ НЕ БУДЕ ТУНЕЛЬ ПІД ЛА-МАНШЕМ?

Різні проекти будівництва транспортних тунелів між Великобританією і Францією через протоку Ла-Манш подаються уже більш як 180 років. Перший з них був представлений ще імператору Наполеону. Нині, за думкою спеціалістів, час приступати від слів до діла.

Права на будівництво тунелю добиваються дві групи фірм.

Перша з них — «Ченел туннел груп», що об'єднує п'ять найкрупніших англійських будівельних компаній. Вона пропонує прокласти два тунелі під морським дном, по нійному із яких пройде залізнична колія. Від Лондона до Паріжа можна буде доїхати за чотири з половиною години.

«Ченел туннел груп» пропонує виконати всю роботу за шість років, затративши при цьому 1,8 мільярда фунтів стерлінгів.

«Еврорут», що об'єднує концерн «Бритіш стил», конгломерат «Трафальгар хаус», міжнародні будівельні фірми, банки, запропонував прокласти під протокою залізничну колію і автомобільну дорогу.

«Еврорут» вважає, що цей проект обійдеться дорожче, порівняно з планом «Ченел туннел груп» — його приблизна вартість від 4,1 до 4,6 мільярда фунтів стерлінгів. Та завдяки щорічним перевезенням 20 мільйонів пасажирів і 18 мільйонів тонн вантажів, тунель, за думкою спеціалістів «Еврорут», не тільки окупиться, але й принесе прибуток.

Поки що важко сказати, хто переможе в конкурентній боротьбі і коли почнеться будівництво. Вважають, що остаточне рішення буде прийняте найближчим часом.

(АПН).

НЕДІЛЯ

11 СЕРПНЯ

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — «Гверські буварці». Тележурні. 9.05 — Документальний телефільм «Колісники дерев». 9.20 — 32-й тираж «Спортлото». 9.30 — Будівельник. 10.00 Служба Радіокому Союзу! 11.00 — Зороб'я. 11.45 — Радіонова пошта. 12.15 — Зустріч на радянській землі. 12.30 — Сильська година. 13.30 — Музичний блок. 14.00 — Клуб мандрівників. 15.00 — Сьогодні — День будівельника. 15.55 — До 30-річчя радянсько-фінляндського науково-технічного співробітництва. Документальний фільм «Від археології до космосу, від минулого до майбутнього». 17.00 — Слово Андронікова. «Невсвітний проспект». Телефільм. 18.00 — Міжнародна напорама. 18.45 — Мультифільми. 19.25 — Новини. 19.30 — Фільм «Шлях». 21.00 «Час». 21.35 — Футбольний огляд. 22.05 — На фестивалі естрадної пісні в Сан-Вісенті. 22.50 — Чемпіонат Європи з волейболу. Синхронне плавання. Водне поло. Збірня

Югославії — збірка СРСР. Пласання. 23.20 — Новини.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.40 — Концертний зал «Дружба». 11.25 — Сьогодні — День будівельника. 12.15 — «Інтерклуб». 13.00 — «30-літній ювілей». 13.30 — Карпатський пісенний. 13.55 — Новини. 13.55 — Сонячне коло. 14.35 — Церковна програма. 14.55 — До 50-річчя стахановського руху. 15.30 — Село і люди. 16.00 — Слава солдатська. 17.00 — Мультифільм на замовлення. 18.00 — Науково-популярний кіноогляд «Резонанс». 19.00 — Актуальні намери. 19.30 — «Газета». Тележурні. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 «Час». 21.35 — Продовження телесеріалу «Газета». 22.50 — Новини

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай! 8.15 — В кожному малюнку — сонце. 8.30 — Ритмічна гімнастика. 9.00 — Російська мова. 9.30 — До Дня будівельника. Документальні телефільми. Кіножурні. 10.20 — Концерт. 11.00 — У світі тварин. 12.00 — «В нашому домі». Тележурні. 13.10 — Мультифільми. 13.40 — Документальний фільм. 14.10 — Грає духовий оркестр будинку культури будівельників «Нотатор». 14.30 — Телефільм «Д Артаньян і три мушкетери». I серія. 15.55 — «Вас запрошує С. Ротару». 17.10 — Світ і мода. 17.55 — Видатні радянські композитори — лауреати Ленінської премії. Д. Кабалевський. 19.35 — Чемпіонат світу з плавання. 20.00 — Вечірня навка. 20.15 — Чемпіонат СРСР з регбі. «Філіп». ВІА ім. Ю. Гагарина. 21.00 «Час». 21.35 — Фільм «Я прокую по Москві».

Юнаки і дівчата!

Триває передплата на періодичні видання.

Не забудьте передплатити свою газету

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Редатор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На управном языке.

ВН 00504.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; ректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Індекс 61103

Зам 416

Тираж 58 500.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кировоград, вул. Глінки, 2.